

CRONOLOGIA DE LA SITUACIÓ DE LA METGESSA

7 d'abril

Bruni ingressa a la presó per un presumpte delicte de segrest parental. La menor és portada al CAI.

7 de juny

El Tribunal de Corts accepta la demanda d'extradició sol·licitada per les autoritats alemanyes.

15 de juliol

El Tribunal Superior concedeix la llibertat provisional sol·licitada per l'advocat de Bruni.

29 juliol

El TS estima l'apel·lació de la defensa i no atorga l'extradició. Bruni queda en llibertat.

LA DOCTORA PARLA OBERTAMENT SOBRE ELS MOTIUS QUE LA VAN PORTAR A MARXAR AMB LA SEVA FILLA

La declaració pública de Bruni

La psiquiatra assegura que s'ha sentit sola aquests sis anys i carrega contra autoritats polítiques i judicials

C. G. ANDORRA LA VELLA

Va parlar el pare de la menor, a través d'una entrevista a aquest rotatiu. Va parlar l'advocat Francesc Badia en diverses rodes de premsa i també la seva companya Laura Rodríguez. Fins i tot va parlar el Govern arran de la fugida del pare a Berlín. Però Rosamaria Bruni encara no havia parlat davant dels mitjans de comunicació. Ahir, un cop lliure, va considerar que era el moment, acompanyada pel suport dels membres del CEED.

Bruni va mostrar-se directe, amb visió crítica respecte les autoritats judicials i també polítiques. Les d'aquí i les de fora. «Durant aquests sis anys no m'he sentit protegida en cap moment, he es-

►► Bruni amb els membres del CEED, ahir.

tat sola amb la meua filla a Hongria, Guatemala, Itàlia i finalment Andorra». La metgessa va lamentar la influència que Alemanya ha exercit sobre la justícia italiana i que va comportar, segons va exposar, que el Tribu-

nal de Menors de Roma decidís al 2006 retornar la nena a Anglaterra (on el pare havia iniciat una ordre de recerca i captura). «La jutge em va reconèixer que retornen tots els nens» i va lamentar que fos per les «relaci-

ons econòmiques» entre els països, que estan per sobre dels interessos dels fills.

Davant aquesta situació, i entenent segons el seu punt de vista que les autoritats alemanyes actuaven només pensant en primera persona (defensar el pare alemany i no pensar en la menor), va decidir no tornar a Anglaterra, on tenia plaça a un prestigiós hospital, i començar llavors «la seva lluita».

El pare necessita un psiquiatre

Bruni també va ser punyent amb la seva exparella i pare de la filla. Van viure un any de relació després de conèixer-se realitzant tasques solidàries a una ONG i va deixar-lo perquè «la seva part privada no coincideix amb l'aparença pública».

«Necessita un psiquiatre», va concloure, i va lamentar que a Alemanya fos considerat un heroi.

Pel que fa a la relació que tenia amb la nena, la metgessa italiana va opinar que és «molt dur» que una filla no vulgui estar amb el seu pare: «si ella hagués volgut estar amb ell per mi cap problema», va assegurar.

Finalment, Bruni va opinar sobre l'actuació del Govern andorrà en tot l'afer. Va lamentar que la nena hagués estat entregada sense problemes, «no pot ser, ha estat un insult a la meua intel·ligència». Segons la seva versió dels fets, va demanar a les assistents socials que no deixessin sola a la filla amb el pare, «els vaig avisar vàries vegades». Però va lamentar que no li fessin cas, ja que va estar sola amb Tinnemann durant el règim de visites concedit de 9 a 18 hores.

Per tot, va reclamar a les autoritats andorranes que es posessin «al davant» del treball per retornar a la menor al Principat, ja que eren ells els que en tenien la custòdia, va voler recordar. ≡

